

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/40/2024
Identifikačné číslo spisu:	7521010061
Dátum vydania rozhodnutia:	20.06.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Štift
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7521010061.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štifta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci Ing. Ľ. K., pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. e), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 20. júna 2024 v Bratislave dovolanie Ing. Ľ. K. podané prostredníctvom obhajcu Mgr. Petra Pihorňu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. novembra 2023, sp. zn. 8Tos/116/2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie Ing. Ľ. K. sa odmieta.

Odôvodnenie

Mestský súd Košice (ďalej len „mestský súd“) uznesením zo 16. októbra 2023, č. k. K3-5Nt/3/2021-354, rozhodol tak, že podľa § 447 Trestného poriadku („Tr. por.“) zamietá žiadosť obvineného Ing. Ľ. K. o upustenie od výkonu ochranného liečenia, ktoré mu bolo zmenené z ambulantnej formy na ústavnú uznesením Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 5Nt/3/2021 z 27. marca 2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8Tos/53/2023 z 26. júna 2023.

Proti tomuto uzneseniu podal Ing. Ľ. K. sťažnosť, o ktorej Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) rozhodol uznesením z 29. novembra 2023, sp. zn. 8Tos/116/2023 tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol ako nedôvodnú.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal Ing. Ľ. K. dovolanie prostredníctvom obhajcu Mgr. Petra Pihorňu podaním z 26. marca 2024 (č. l. 425 - 429). Dovolateľ uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por. v spojení s § 374 ods. 3 Tr. por. s tým, že navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8Tos/116/2023 a vrátil vec na ďalšie konanie príslušnému súdu. Dovolateľ napáda vyššie uvedené uznesenie mestského súdu v spojení s uznesením krajského súdu, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o upustenie od výkonu ochranného liečenia psychiatrického ústavnou formou, pričom v zásade namietal nevypracovanie aktuálneho znaleckého posudku ohľadom vyšetrenia jeho duševného stavu, nevykonanie ním navrhovaných dôkazov, nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia mestského súdu a jeho nahrádzanie rozhodnutím krajského súdu.

Vzhľadom na spôsob rozhodnutia dovolacieho súdu o podanom dovolaní nie je potrebné, aby dovolací súd rozvážal jednotlivé namietané pochybenia v ňom uvedené a odkazuje na jeho obsah v spise.

Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že dovolanie podal aj samotný Ing. Ľ. K. podaním z 11. septembra 2023, ktoré je však relevantné len ohľadom posúdenia lehoty na podanie dovolania, keďže dovolanie je možné podľa § 373 ods. 1 Tr. por. podať len prostredníctvom obhajcu a obhajca v ním podanom dovolaní z 26. marca 2024 žiadnym spôsobom nepoukazuje na skutočnosti uvedené v predmetnom podaní Ing. Ľ. K., resp. neuvádza, že by si z neho určité skutočnosti osvojil. Preto boli predmetom posudzovania dovolacieho súdu len skutočnosti uvádzané v dovolaní podanom obhajcom z 26. marca 2024.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Košice - okolie podaním z 9. apríla 2024 (č. l. 431 - 432), v ktorom navrhla dovolanie odmietnuť. Vzhľadom na spôsob rozhodnutia dovolacieho súdu o podanom dovolaní nie je potrebné, aby dovolací súd uvádzal bližšie dôvody tohto vyjadrenia a odkazuje na jeho obsah v spise.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 30. mája 2024 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa dotknutého Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2024 rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Marián Mačura.

Podľa § 382 písm. f) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmieta dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal podané dovolanie spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a preto bolo nutné podané dovolanie odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. f) Tr. por., čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Jednou zo základných podmienok, ktoré musí dovolací súd zisťovať ešte pred tým, ako vôbec môže posudzovať obsah samotných v dovolaní vytýkaných pochybení, je to, či bolo dovolanie podané proti právoplatnému rozhodnutiu, proti ktorému je možné dovolanie podať. Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371. Okruh rozhodnutí, proti ktorým je možné podať dovolanie, vymedzuje v prvom rade ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por., a to týmito rozhodnutiami:

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým dovolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol [je zrejmé, že aj v tomto prípade musí ísť o rozhodnutie vydané na základe riadneho opravného prostriedku podaného proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), a nie proti akémukoľvek

rozhodnutiu, čo vyplýva zo systematiky dotknutých ustanovení právnej úpravy dovolania].

V ustanovení § 368 ods. 2 Tr. por. sa vyjadrením „ak tento zákon neustanovuje inak“ síce otvára možnosť podania dovolania aj proti ďalším rozhodnutiam, avšak za podmienky, že je to výslovne ustanovené Trestným poriadkom. Tieto ďalšie rozhodnutia, proti ktorým je možné podať dovolanie, vyplývajú z úpravy dôvodov dovolania v § 371 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého môže podať dovolanie minister spravodlivosti aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienenečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienenečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienenečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste. Z danej právnej úpravy vyplýva, že právo podať dovolanie je v prípade § 371 ods. 2 Tr. por. viazané na osobu ministra spravodlivosti a v týchto prípadoch ho nemôže podať obvinený ani generálny prokurátor. Vyššie uvedený výklad dotknutých ustanovení Trestného poriadku je v súlade s ustálenou súdnou praxou (R 52/2016).

Z uvedeného prehľadu je zrejmé, že medzi rozhodnutiami, proti ktorým je možné podať dovolanie, nie je uznesenie, ktorým sa rozhodlo podľa § 447 Tr. por. o zamietnutí žiadosti o upustenie od výkonu ochranného liečenia, resp. rozhodnutie nadriadeného súdu o zamietnutí sťažnosti podanej proti takému uzneseniu súdu prvého stupňa, čo je prejednávaná vec.

Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, dovolací súd sa ani nemohol meritórne zaoberať pochybeniami vytýkanými v dovolaní a ich vecné posudzovanie bolo preto bez právneho významu.

Zhrnutím dovolací súd uvádza, že rozhodnutie, proti ktorému bolo podané dovolanie, nie je medzi rozhodnutiami, ktoré sú podľa zákona napadnuteľné dovolaním, a preto dovolací súd na neverejnom zasadnutí dovolanie podľa § 382 písm. f) Tr. por. odmietol ako podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.